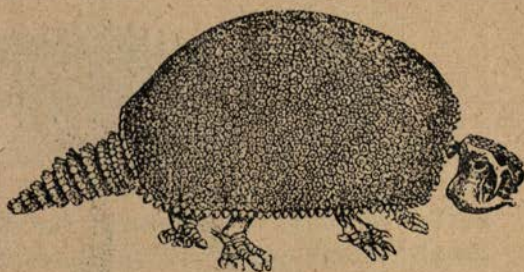

бозайно животно. И той, както всички броненосци, е раждалъ малкитѣ си живи и ги е хранѣлъ съ млѣко. Нѣкои глиптодони сж стигали на височина 1.20 м., а на дължина 2 и повече метра.

Макаръ и грамадно, това животно, както и всѣко едно, е имало врагове. Слабитѣ му жъби не сж могли да му служатъ за защита, за-

Обр. 2. Глиптодонъ.

това пъкъ природата го е надарила съ броня, която го пази отъ враговетѣ му. Тази броня се състои отъ многобройни костени плочки, яко прикрепени една съ друга, и образуватъ покривка, както върху гърба, така и върху корема на животното. Види ли опасностъ, глиптодонътъ, подобно на костенурката, свивалъ главата и краката си подъ щита. Напраздно врагътъ му употребявалъ усилия да пробие съ жбитѣ си якия щитъ. Може би, че само *махаиродусътъ* (*Machairodus*) е билъ въ състояние да уязви този нѣкогашенъ броненосецъ. Махаиродусътъ е живѣлъ сжщо тѣй въ Америка. За да си представите по-горе това животно, помислете си, че предъ васъ имате единъ тигъръ, чиито кучешки жъби на горната челюсть сж грамадни и остри като истински ятагани. Затова съ пълно право това свирепо животно, по-силно и по-опасно отъ тигъра, съ право трѣбва да се нарече *саблезъбенъ тигъръ*. Отъ неговия ревъ и остри жъби изпадали въ страхъ и ужасъ дори и силнитѣ слонове и носорози. Макаръ махаиродуситѣ да сж имали голѣма сила и изобилна храна, сждбата имъ е била сжщата, както на много други видове животни: да изчезнатъ и отстѣпятъ мѣсто на други сжщества.